

werd een groote als eerste bijdrage het giften.
ken de studenten, brachten allereerst in lector, den heer

van de IJsselpont, tting Zwolle moest dit inderdaad. De d en voerden hun midden naar zijn id plaats. Met een gebrachte bedrag a deze op de heim inkte en hun ver- le uitbreiding van

werd ten zeerste die met de mid- rd, tabak en sig- Hoogeschool on- te beleefd.

DOOR ALLEN" we kerkrechten,

e Vlaardingen. post. ten wordt korting 1.)

itgevoerd na ont- of girostorting.

TIE STEMMEN". aesbeekstraat 109, trekning 208305.

EF. KERKEN IN ND

Vraagt proefnum- B. YLSIRA, Bul- bonnement op bij raat 2, Huijsum.

DUW invoudigen

VAN GODS ND

er, k van Helpman 25. m 1905 en de Prof., Schilder setst aan Schrift nls.

boekhandel en geversmaatschap- 25. Giro 393998.

-PREKEN.

binnenkort, naast eid en Recht", te e van een geheel EKEN OVER DE MUS.

, Vogel en De De s D. K. Wielenga

werk in 50 afle- in boekformaat n 30 cent per af-

de complete serie en niet verkocht). fte aan deze nit- it zij bij uitstek straden, Mannen-, eeren, en ook als twenscht is. TE — Enschede- papierschaarsch- beperkt, daarom STEEL SPOEDIG.

ELPEN?

eval.

ekwame kleerma- kunnende wer- d. J. v. WESTEN, t A 42. Zaam-

en SJE nderen, voor dag Alewijnse, Dol- aag.

EN KERSBEDIENDE. ing, Haagje 32.

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloeddijk 14, Kampen. Administratieadres: Drukkerij Kemink en Zoon, Over den Dom, Utrecht, Telefoon 11989.

Uitgevers: OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes. Telef. No. 2424 — Postrekening No. 36000

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling. Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar. Advertentiën: 10 ct. p. mm. Losse nummers 20 ct.

INHOUD: Hoofdartikel: Uit en door of voor en zonder het geloof VII — Uit de Schrift: „De partij der partij-loozen" — Kerkelijk leven: Hoe het in de hedendaagsche tenten Kedars toegaat. Indrukken van de Generale Synode — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

UIT EN DOOR OF VOOR EN ZONDER

HET GELOOF.

VII.

door Prof. Dr S. GRELDANUS.

Deze leer des doops moet nu natuurlijk op hare beurt weer vastgehouden worden en hare geldigheid handhaven bij de leer van den kinderdoop. Anders kregen we twee doopen, een doop voor volwassenen en een kinderdoop, die beide aanzienlijk van elkander zouden onderscheiden zijn. De een zou dan eene toezegging doen, eene belofte in afbeelding voorstellen, welke voor hare heilsuitwerking door het geloof moest worden aangenomen, overdacht. laat mij zeggen behandeld, maar de andere zou dan eene innerlijke werking in ons hart zijn buiten onze geloofsactiviteit om, eene verzegeling in onze ziel door Gods hand, waarbij onze geloofswerkzaamheid als instrumenteele bemiddeling niet zou ingeschakeld zijn of tus-schenbeide komen. Deze laatste ware dan de kinderdoop, de eerste de volwassendoop.

Maar daarvan weet onze Catechismus niets af.

Hij zegt betreffende den kinderdoop, dat de kinderen der geloovigen gedoopt moeten worden, „mitsdien zij alzoo wel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijne gemeente begrepen zijn, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden en de Heiligen Geest, die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt". Dus ook hierbij is toezegging, belofte, evenals van de Sacramenten in het algemeen in Zondag 25, en van den doop in Zondag 26 gezegd is, en wel van toezegging of belofte gelijk bij de volwas-senen, met denzelfden inhoud. Er is verschil tusschen die kinderen en de volwassenen. De een is naar zijn bewustzijnsleven nog niet ontwikkeld, de ander wel. Maar de toezegging aan beiden verschilt niet. Het is bij beiden een toe-zeggen, en wel van hetzelfde heil. En eene toe-zegging of belofte kunnen we ons alleen door bemiddeling van ons bewustzijnsleven, van ons geloof, toeëigenen. Dat is de eenige weg bij jong en oud. Daar mag bij den een meer klaarheid van bewustheid wezen dan bij den ander, maar alleen door bewustzijnsactiviteit als in-strumenteele bemiddeling kunnen we eene toe-zegging of belofte aangrijpen. Waar God dus eene toezegging doet, daar sluit dit ook onuit-gesproken den elsch in van geloovige toeëige-ning of aanvaarding, want eene toezegging gaat niet buiten het bewustzijn om, maar richt zich

juist tot het bewustzijn. Dat is hier het con-ditioneele. Niet als verdienende oorzaak, maar als bemiddelende tusschenschakel.

Hoe dit verder in of bij kleine kinderen in zijn werk toegaat, weten we niet. Wij weten niet, of die kleine kinderen reeds geloof heb-ben, het geloofsvermogen, als zij geboren en gedoopt worden. En wij weten niet, of zij ge-loofswerkingen verrichten, als zij gedoopt wor-den. En wij weten niet, hoe dat dan eventueel bij hen plaats vindt. Niets daarvan heeft de Heere ons geopenbaard in Zijn Woord. Althans is dat tot nog toe daarin niet ontdekt. Wij weten dan ook niet, of er bij die kleine kinde-ren bij hun doop reeds gesproken kan worden van geloofsversterking. Daaromtrent is nog geen openbaringslicht in de Heilige Schrift ge-zien. Maar de doop is ook niet van kracht alleen op het moment van doopsontvangst, maar over ons geheele leven. En hij dient tot meer dan enkel geloofsversterking. Hij doet ons, naar onze Belijdenis, art. 34, dragen Chris-tus' „merk- en veldteeken". Die doop kenmerkt den gedoopte ook als 's Heeren eigendom, door mensch en duivel en engel als zodanig te er-kennen, ontzien, beschermen. En dit begint reeds van de vroegste jeugd en op het moment van de doopsbediening.

Maar, en daar komt het nu op aan, onze Ca-techismus leert bij de kinderen geen anderen weg van heilsbemiddeling door den doop, dan bij de volwassenen. Het is bij beiden eene toe-zegging Gods, en wel dezelfde heilstoezegging, en deze kan door beiden zich tot heilsgenie-ting toegeëigend worden slechts door bewust-zijnswerkzaamheid, geloofsactiviteit, verstands-overlegging en wilshandeling. De Gereformeer-de leer wil niet weten van werking der Sacra-menten ex opere operato; reeds door de toe-diening alleen en op zichzelf, zonder bemid-deling van geloofsactie. De Catechismus noemt de Sacramenten zichtbare teekenen en zegelen, antw. 66, die dus dienen om iets te waarmerken of de echtheid of waarheid van iets te verzeke-ren en te verzegelen. En onze Belijdenis zegt, dat God die bij Zijn Woord gevoegd heeft, bij het woord des Evangelies, en die strekken om aan ons Zijn beloften te verzegelen en om pan-den te zijn van Gods goedwilligheid en genade te onswaarts, om ons geloof te voeden en te onderhouden, art. 33. Dat wijst alles op bewust-zijn, op het kenleven, op verstandswerkzaam-heid, waarop God bij of door de Sacramenten werkt, om aldus in verband met geloofsactie als bemiddelenden factor dat geloof te voeden en te onderhouden, evenals wij eten moeten, onzen mond gebruiken, om door ontvangen spijsze verrydigd en versterkt te worden.

Wanneer daarom art. 33 van onze Confessie zegt, dat de Sacramenten zijn zichtbare waartee-kenen en zegelen van eene inwendige en onzienlijke zaak, door middel waarvan God in ons werkt door de kracht des Heiligen Gees-tes, dan zegt zij daarmee niet, dat God die werking door den Heiligen Geest in ons werkt zonder bewustzijns- en geloofsactiviteit van onzen kant. Want zij noemt de Sacramenten juist zichtbare waartee-kenen. Wij kunnen ze dus zien, en wij moeten ze zien. En zien is eene werkzaamheid van den geest, van ons ken-leven en bewustzijn, door onze oogen. Niet die oogen zien, maar wij zien door onze oogen. Een doode heeft nog wel zijn oogen, maar hij ziet niet. Zijn bewustzijn, zijn geest is uit zijn

lichaam, ook uit zijn oogen uitgegaan. En zoo-als reeds gezegd werd, wijst ook het woord waartee-ken naar bewustzijnswerkzaamheid, kennen, waaraan iets beteekend, gewaarborgd wordt. En wel de waarheid van het woord des Evangelies.

Niet de geloovige wordt verzegeld. Niet de wedergeboorte wordt be- of verzegeld. Maar onze Confessie zegt, dat God door de Sacra-menten Zijne beloften verzegelt, en wel: aan ons. Dus niet ons, maar aan ons. Niet wederge-boorte, inwendige genade, of iets dergelijks, maar Gods Evangeliebeloften; en deze aan ons. En bij beloften moeten we met ons bewustzijn werkzaam zijn, met ons hooren en opmerken en verstaan en vertrouwen en aannemen, met ons geloof, om er door opgebeurd, bemoedigd, vertroost te worden.

Hiermede geeft onze Confessie niet te ken-nen, dat er dus bij allen, wien het Sacrament, ook van den doop, naar Zijne ordinantie toege-dienend wordt, het geloof aanwezig en werkzaam is, noch dat een ieder, die dat Sacrament, ook van den doop ontvangt, dus inwendig heilzaam door Zijn Heiligen Geest bewerkt wordt. Daar kan zijn een ontvangen van het Sacrament, ook van den doop, zonder geloof en geloofs-werkzaamheid. En dan werkt God door dit Sa-crament in ons niet heilzaam. Ook dan werkt Hij wel door Zijn Heiligen Geest in ons. Want de Sacramentsteekenen zijn niet ijdel noch ledig, om ons te bedriegen, zegt art. 33 van onze Confessie, want Jezus Christus is hunne waar-heid. Maar Jezus Christus zaligt niet alleen, maar oordeelt ook. Hij behoudt niet slechts, maar verderft ook. Hij is de Heiland maar ook de Rechter. En zoo is ook Zijn Evangelie eene reuke des levens ten leven, doch ook eene reuke des doods ten doode. Evenzoo werkt God nu ook door Zijn Sacrament door den Heiligen Geest niet alleen zaligend, troostend, maar ook bestraffend, werdervend. Dat hangt er maar van af, of daar geloof en geloofswerkzaamheid bij ons is, of niet. Door dit laatste worden die Sacramenten niet anders, maar werken zij anders volgens Gods bestel en door de kracht Zijns Geestes. Want Gods werking in ons door de Sacramenten en Zijn Heiligen Geest ge-schiedt instrumentaaliter door ons geloof en ge-loofswerkzaamheid, of door ons ongelooft en zijne actie, heen. En vandaar de tweeërlei uit-werking van het ééne en zelfde Sacrament. God geeft niet tweeërlei Sacramenten, een ander soort aan Zijn geloovigen, en een ander soort aan de ongeloovigen. In dien zin is er geen tweeërlei doop, een „volle" doop, en een leege doop. Dat zijn dwaze verzinsels en praatjes van het Pracadvies. Art. 35 van onze Confessie zegt, dat God bij de Sacramenten de beteekende zaak met de teekenen samengevoegd heeft, maar dat de goddelooze niet de waarheid van het Sacrament ontvangt, maar wel het Sacra-ment tot zijne verdoemenis. Dat Sacrament is dus ook bij dezen niet ijdel en ledig, want het werkt verdoemelijk, maar niet tot heil. Want deze heeft door zijn ongelooft de beteekende zaak van het teeken losgemaakt, om alzoo wel het teeken aan te nemen, maar de beteekende zaak, de waarheid van het Sacrament, den Christus Gods, buiten te sluiten. Daarover ont-brandt nu Gods toorn. En zoo werkt dat Sacra-mentsgebruik den ongeloovige of goddelooze dan ter verdoemenis. Geen tweeërlei Sacra-ment dus, ook geen tweeërlei doop. Wel twee-erlei Sacraments- en doopsuitwerking, in over-